

ΟΔΗΓΟΣ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Κανόνες Συγγραφής

Αναλυτικά οι κανόνες συγγραφής είναι οι ακόλουθοι:

- Η Διπλωματική Εργασία γράφεται στην Ελληνική γλώσσα.
 - Το κείμενο στην Διπλωματική Εργασία θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από πληρότητα και επιστημονικότητα, δομή κι οργάνωση, γλωσσική σαφήνεια και ακρίβεια. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές καλούνται να διατυπώνουν τη σκέψη τους απλά και με σαφήνεια, να χρησιμοποιούν δομημένες και ορθά συνταγμένες προτάσεις. Το κυρίως κείμενο της Διπλωματικής Εργασίας αναπτύσσεται, συνήθως σε ενότητες (ή κεφάλαια).
 - Το μέγεθος της Διπλωματικής Εργασίας αναμένεται να είναι, για το κυρίως σώμα της εργασίας, περίπου στις 30.000 λέξεις.
 - Η εργασία τυπώνεται σε χαρτί A4 (297X210 mm), δεμένη με θερμοκόλληση και εκτυπώνεται σε 1,5 διάστιχο και μόνο στη μια σελίδα του κάθε φύλλου. Οι αποστάσεις από τα όρια είναι 25 mm πανταχόθεν. Οι παράγραφοι θα χωρίζονται μεταξύ τους με διάστημα 6στ μετά την κάθε παράγραφο. Η γραμματοσειρά είναι η **Times New Roman**, για τίτλο κεφαλαίου 15 bold, για τίτλο υποενότητας κεφαλαίου στα 14 bold, για το κυρίως κείμενο 12 και τις βιβλιογραφικές αναφορές 11. Για καλύτερο δέσιμο το περιθώριο βιβλιοδεσίας θα πρέπει να είναι 15, και τα περιθώρια πρέπει να είναι τουλάχιστον 25 χιλ.
 - Το εξώφυλλο του ενός (1) τελικού εντύπου αντίγραφου έχει γαλάζιο χρώμα (με διαφανές κάλυμμα) όπου αναγράφονται ο τίτλος "ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ, ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, «Οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης» σε πέντε διαφορετικές σειρές στο πάνω μέρος, στο μέσον ακολουθεί ο τίτλος "ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ" και ο ΤΙΤΛΟΣ αυτής, ενώ στο κάτω μέρος αναγράφεται το ονοματεπώνυμο του φοιτητή, ο επιβλέπων καθηγητής και το έτος υποβολής (βλ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ).
 - Τα περιεχόμενα της εργασίας θα πρέπει να ακολουθούν την παρακάτω δομή:
Εξώφυλλο, περίληψη, περίληψη στα αγγλικά (βλ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ), ευχαριστίες (προαιρετικό), πίνακας συμβόλων-ακρωνυμίων-συντομογραφιών αν υπάρχουν, πίνακας περιεχομένων, κυρίως κείμενο, βιβλιογραφία, γλωσσάριο (όπου απαιτείται), παραρτήματα (βλ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ).
- Η αρίθμηση των σελίδων πρέπει να είναι συνεχής στην πάνω ή στην κάτω εξωτερική πλευρά της σελίδας και να περιλαμβάνει την σελίδα τίτλου. Η αρίθμηση των αρχικών σελίδων (Τίτλου, Περίληψης, Ευχαριστιών, Περιεχομένων) γίνεται με λατινικούς χαρακτήρες (i, ii, iii, iv, v, κλπ.). Η αρίθμηση των υπόλοιπων σελίδων γίνεται με τη χρήση του αραβικού συστήματος, 1,2,3,4,5 ...
- Ο πίνακας περιεχομένων περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
- (i) Τίτλους κεφαλαίου με αρίθμηση 1,2,3, κλπ με έντονα γράμματα
 - (ii) Υπότιτλους μέσα στο κεφάλαιο με αρίθμηση 1.1, 1.2, κλπ
 - (iii) Εσώτερους υπότιτλους με αρίθμηση 1.1.1, 1.1.2, κλπ

- (iv) Τον τίτλο "ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ"
- (v) Τον τίτλο "ΠΙΝΑΚΕΣ" αν υπάρχουν
- (vi) Τον τίτλο "ΣΧΗΜΑΤΑ" αν υπάρχουν
- (vii) Τον τίτλο "ΣΧΕΔΙΑ" αν υπάρχουν
- (viii) Τον τίτλο "ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α"
- (ix) Τον τίτλο "ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β", κλπ

Στα παραρτήματα τοποθετούμε το υλικό της έρευνας που είτε είναι εκτενές είτε δευτερεύουσας σημασίας, και που δε χρειάζεται να τοποθετηθεί μέσα στο κυρίως κείμενο της Διπλωματικής. Περιλαμβάνουν υλικό που μπορεί να δει ο αναγνώστης αργότερα και δεν αλλοιώνει ή διαταράσσει τη ροή της εργασίας αν δεν περιέχεται στο κυρίως κείμενο αλλά σε ξεχωριστή θέση. Σε παραρτήματα τοποθετούμε συνήθως εκτενείς πίνακες, γραφικά, καταλόγους, εκτενείς αναφορές, χάρτες, ερωτηματολόγια, κλπ. Τα παραρτήματα μπορούν να είναι ένα ή πολλά. Κάθε παράρτημα πρέπει να έχει ενιαίο θέμα. Αν πρέπει να παραθέσουμε και άλλο υλικό τότε δημιουργούμε άλλο παράρτημα μετά το πρώτο. Δεν γράφουμε στα περιεχόμενα τι περιλαμβάνει το παράρτημα, παρά μόνο τη λέξη Παράρτημα (ή Παράρτημα Α, κλπ). Το παράρτημα το ξεκινάμε με τον τίτλο Παράρτημα και στη συνέχεια αναφέρεται το περιεχόμενό του.

Το κυρίως κείμενο ακολουθεί τη δομή και την αρίθμηση των κεφαλαίων όπως περιγράφηκαν στον πίνακα περιεχομένων. Μέσα σε αυτό οι τυχόν Πίνακες και Εικόνες που θα παρατίθενται (οι οποίοι συνοπτικά αναφέρονται στα Περιεχόμενα) θα πρέπει να έχουν συγκεκριμένο τρόπο παρουσίασης ο οποίος φαίνεται αναλυτικά στο Παράρτημα στο τέλος του παρόντος Οδηγού. Κάθε εργασία θα πρέπει να περιέχει όλες τις αναφορές των εργασιών από τις οποίες αντλήθηκαν τα αναφερόμενα στοιχεία με τον τρόπο που αναφέρεται αναλυτικά στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Όλες οι απαραίτητες αναφορές στο κείμενο παρουσιάζονται στο τέλος της εργασίας στο ειδικό τμήμα που ονομάζεται «Βιβλιογραφικές αναφορές».

Όταν χρησιμοποιούνται διαγράμματα, εικόνες ή πίνακες τα οποία δεν προκύπτουν από τα αποτελέσματα της εργασίας, πρέπει να αναφέρεται και η πηγή τους [όπως για παράδειγμα: Πηγή: Federal Reserve Ban, Annual Report, 2004 (p.193,table 3), με γραμματοσειρά Times New Roman 11].

Κάθε εικόνα, διάγραμμα ή πίνακας, πρέπει να σχολιάζεται και να αναφέρεται στο κείμενο. Εάν πρέπει να παραπεμφθεί ο αναγνώστης σε Παράρτημα, αυτό θα πρέπει να αναφερθεί (βλ. αναλυτικά Παράρτημα Β).

Οργάνωση και συνοχή: Η εργασία αναμένεται να συνιστά ένα λογικά οργανωμένο κείμενο με μεγάλη εσωτερική συνοχή, στο οποίο η αλληλουχία των πληροφοριών και των επιχειρημάτων (από την εισαγωγή έως και τα συμπεράσματα) να είναι αποτελεσματική και ευρηματική, ενώ οι μεταξύ τους συνδέσεις να είναι ισχυρές. Το όλο κείμενο καλείται να χαρακτηρίζεται από επιστημονική πειθώ και να εγείρει νέα ζητήματα στον επιστημονικό διάλογο.

Ύφος και ορθότητα του γραπτού λόγου: Υπάρχει η προσδοκία χρήσης λόγου εξαιρετικά ακριβούς και μεστός αλλά όχι κουραστικού, 'προχωρημένου' λεξιλογίου και ύφους

επιστημονικού και σταθερού σε όλη την έκταση της εργασίας, με ταυτόχρονη αποφυγή των εκτενών και κουραστικών προτάσεων, καθώς και των αυτολεξεί παραθέσεων κειμένου. Απαραίτητη είναι η απουσία γραμματικών, ορθογραφικών και συντακτικών λαθών, σε βαθμό που να μπορεί να ειπωθεί πως, ως γραπτό κείμενο, η εργασία έχει δημοσιεύσιμο επίπεδο (publishable standard).

Μορφοποίηση και βιβλιογραφικές αναφορές: Η εργασία οφείλει να έχει μορφοποιηθεί με μεγάλη επιμέλεια, χωρίς ασυνέπειες, χωρίς περιττές ή άσχετες αναφορές και να περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα παραρτήματα. Το σύστημα, ακόμα, των εντός κειμένου παραπομπών και των αναφορών τέλους αναμένεται να παρουσιάζει απόλυτη συνέπεια και να ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές του διεθνώς καθιερωμένου συστήματος (APA).

Τέλος, στην δεύτερη σελίδα - εσωτερικά - της πτυχιακής εργασίας περιέχεται υπεύθυνη δήλωση του συντάκτη της (των συντακτών της) με τα εξής :

Ο/Η [όνομα και επώνυμο φοιτητή/-τριας], γνωρίζοντας τις συνέπειες της λογοκλοπής, δηλώνω υπεύθυνα ότι η παρούσα εργασία με τίτλο [«τίτλος εργασίας»] αποτελεί προϊόν αυστηρά προσωπικής εργασίας και όλες οι πηγές που έχω χρησιμοποιήσει έχουν δηλωθεί κατάλληλα στις βιβλιογραφικές παραπομπές και αναφορές. Τα σημεία όπου έχω χρησιμοποιήσει ιδέες, κείμενο ή / και πηγές άλλων συγγραφέων, αναφέρονται ευδιάκριτα στο κείμενο με την κατάλληλη παραπομπή και η σχετική αναφορά περιλαμβάνεται στο τμήμα των βιβλιογραφικών αναφορών με πλήρη περιγραφή.

Ο/Η

ΔΗΛΩΝ/-ΟΥΣΑ

[υπογραφή φοιτητή/-τριας]

Δομή της Διπλωματικής Εργασίας

Η δομή της διπλωματικής εργασίας θα πρέπει να είναι η εξής:

1. Εξώφυλλο
2. Περίληψη
3. Abstract
4. Ευχαριστίες (Προαιρετικό)
5. Πίνακας συμβόλων-ακρωνυμίων-συντομογραφιών (αν υπάρχουν)
6. Περιεχόμενα
5. Κύριο μέρος της εργασίας - Κεφάλαια
6. Βιβλιογραφικές Αναφορές
7. Γλωσσάριο (όπου απαιτείται)
8. Παραρτήματα

Αναλυτικά:

Περίληψη (στα ελληνικά και αγγλικά): Η περίληψη περιλαμβάνει τη συνοπτική παρουσίαση της διπλωματικής και σκοπό έχει να ενημερώνει γρήγορα και αποτελεσματικά τον ενδιαφερόμενο αναγνώστη για το περιεχόμενο της εργασίας. Η περίληψη αποτελεί μια μικρογραφία της εργασίας και ο συγγραφέας πρέπει, σε περιορισμένο χώρο, (μισής, μέχρι μίας σελίδας) να αναφερθεί στο σκοπό της έρευνάς του, να δώσει το στίγμα της βιβλιογραφίας που χρησιμοποίησε, τη μέθοδο ή μεθόδους έρευνας και τα πιο σημαντικά αποτελέσματα της έρευνας. Η περίληψη αποτελεί ενιαίο κείμενο, δε χωρίζεται σε παραγράφους και δεν περιλαμβάνει βιβλιογραφικές πηγές. Μετά την περίληψη στα ελληνικά ακολουθούν οι λέξεις κλειδιά (3 ή 4 πιο αντιπροσωπευτικές λέξεις της εργασίας) και στη συνέχεια σε νέα σελίδα ακολουθεί η περίληψη στα αγγλικά με τον τίτλο abstract και την ίδια λογική. Στο τέλος της αγγλικής περιλήψης ακολουθούν 3 ή 4 λέξεις κλειδιά στα αγγλικά με τον τίτλο keywords.

Περιεχόμενα

Ο πίνακας περιεχομένων ακολουθεί αμέσως μετά την περίληψη (σε περίπτωση που δεν υπάρχουν Ευχαριστίες ή Πίνακας συμβόλων-ακρωνυμίων-συντομογραφιών). Ο πίνακας περιεχομένων πρέπει να είναι ιδιαίτερα περιγραφικός, δηλαδή να περιέχει τίτλους και υπότιτλους που περιλαμβάνονται στα τμήματα της εργασίας, με τις σελίδες που αυτά βρίσκονται. Με την ανάγνωση του θα πρέπει ο αναγνώστης να μπορεί να πάρει μια ιδέα του τι διαπραγματεύεται και πώς διαρθρώνεται η εργασία (βλ. Παράρτημα).

Εισαγωγή: Η εισαγωγή αναφέρεται στην προβληματική της έρευνας και προετοιμάζει τον αναγνώστη για το κυρίως σώμα της εργασίας. Περιγράφει τη συλλογιστική της εργασίας, αρχίζοντας από τη σημασία του θέματος και οδηγεί τον αναγνώστη σταδιακά στο ερευνητικό πρόβλημα και το σκοπό της εργασίας. Αυτό επιτυγχάνεται αναφέροντας συνοπτικά πώς άλλοι ερευνητές έχουν διαπραγματευτεί το συγκεκριμένο θέμα, τι έχει βρεθεί σχετικά με αυτό, τεκμηριώνοντας τους ισχυρισμούς με βιβλιογραφικές παραπομπές. Τέλος, περιγράφει ποια είναι τα κεφάλαια της εργασίας και τι

διαπραγματεύεται το καθένα. Το μέρος αυτό αναλυτικά: (α) αναφέρεται στους λόγους επιλογής του συγκεκριμένου θέματος (σημασία του θέματος), (β) προσδιορίζει το σκοπό της μελέτης (πιθανώς και επιμέρους στόχους και ερευνητικά ερωτήματα), (γ) τεκμηριώνει τη σπουδαιότητα της έρευνας, (δ) μπορεί να διευκρινίζει κάποιες βασικές έννοιες (αν κρίνεται απαραίτητο για τη διασάφηση του σκοπού της μελέτης), (ε) μπορεί να αναφέρεται στη μεθοδολογία (αν αυτό είναι σημαντικό για το σκοπό της έρευνας) και (στ) παρουσιάζει σύντομα τη δομή των κεφαλαίων που ακολουθούν.

Κεφάλαιο/α του Θεωρητικού μέρους: Περιλαμβάνει το εννοιολογικό πλαίσιο και τις θεωρίες που έχουν διατυπωθεί για το θέμα, καθώς και τα σχετικά ερευνητικά ευρήματα. Προϋποθέτει βιβλιογραφική ανασκόπηση εστιασμένη και ενημερωμένη από την πρόσφατη ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία, η οποία πρέπει να στηρίζεται σε μεγάλο εύρος σχετικές με το θέμα, πρωτογενείς πηγές (πρωτότυπα επιστημονικά άρθρα). Οι συνδέσεις με το θέμα πρέπει να είναι απόλυτα ευκρινείς και ισχυρές και να καλύπτουν επαρκώς όλες τις πτυχές του. Η ανασκόπηση των ερευνών δεν πρέπει να είναι περιγραφική/παραθετική, αλλά να παρουσιάζεται συνθετικά και με κριτική ματιά. Τα κεφάλαια και υποκεφάλαια αυτά πρέπει να είναι δομημένα με τρόπο ώστε να οδηγείται ο αναγνώστης σταδιακά από τις κεντρικές έννοιες και τις θεωρίες στα ερευνητικά ερωτήματα της έρευνας, που προκύπτουν ως κενά στην υπάρχουσα γνώση. Το θεωρητικό μέρος μπορεί να περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα κεφάλαια, με συγκεκριμένο τίτλο το καθένα, ο οποίος θα ανταποκρίνεται στο θέμα που ανασκοπείται/εξετάζεται κάθε φορά. Κάθε κεφάλαιο θα περιλαμβάνει σαφώς προσδιορισμένες ενότητες και υποενότητες, που θα είναι αριθμημένες και θα φέρουν και αυτές τίτλο. Τα κεφάλαια του θεωρητικού μέρους κάνουν ανασκόπηση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας (θεωρητικής και ερευνητικής) σχετικά με το θέμα της διπλωματικής εργασίας. Περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, πληροφορίες σχετικά με το 'τι γράφηκε' και 'τι έχει βρεθεί σε έρευνες' από 'ποιους και πότε' επάνω στο θέμα της έρευνας. Εκείνο που πρέπει να προσέξει ο φοιτητής είναι να μην πέσει στην παγίδα της διαδοχικής και ασύνδετης παράθεσης του τι έχει διατυπώσει ο κάθε συγγραφέας ξεχωριστά. Αυτό αποτελεί μία βασική αδυναμία του θεωρητικού μέρους πολλών διπλωματικών εργασιών. Ο σκοπός της βιβλιογραφικής παράθεσης είναι η κριτική σύνθεση των βασικών θέσεων, ευρημάτων και προτάσεων που έχουν διατυπωθεί για το υπό διερεύνηση θέμα (π.χ. Τι προκύπτει μέσα από όσα έχουν διατυπώσει όλοι αυτοί οι συγγραφείς; Ποια είναι τα βασικά συμπεράσματα; Ποιες οι βασικές τάσεις; Ποιες οι κυριότερες διαφωνίες-διαφορές;) Το μέρος αυτό κλείνει με τη διατύπωση του σκοπού της συγκεκριμένης έρευνας ως απόρροια της κριτικής παράθεσης και αποτύπωσης της βιβλιογραφικής επισκόπησης.

Κεφάλαιο Μεθόδου Έρευνας: Η περιγραφή της/των μεθόδων έρευνας πρέπει να ανταποκρίνεται/νονται πλήρως στα συγκεκριμένα ερευνητικά ερωτήματα και να συνοδεύεται από σαφή, επαρκή και τεκμηριωμένη αιτιολόγησή τους. Είναι απαραίτητο να περιγράφονται αναλυτικά όλες οι πτυχές της/των μεθόδου/ων σε ξεχωριστά υποκεφάλαια (διαδικασία επιλογής και χαρακτηριστικά του δείγματος /των συμμετεχόντων, διαδικασία και τεχνικές/εργαλεία συλλογής δεδομένων, στρατηγική και μέθοδοι ανάλυσης

δεδομένων) με διαφάνεια, λεπτομέρεια και ακρίβεια. Τέλος, χρειάζεται να γίνεται αναφορά σε ζητήματα δεοντολογίας. Πιο συγκεκριμένα, περιγράφονται ο πληθυσμός της έρευνας, το δείγμα, ο τρόπος επιλογής του, τα μέσα συλλογής των δεδομένων, ο τρόπος κατασκευής και διακίνησης τους, το εάν έγινε ή όχι πιλοτική έρευνα, οι μέθοδοι και τεχνικές ανάλυσης των δεδομένων, το πλαίσιο / ο τρόπος ερμηνείας τους, καθώς και σαφής τεκμηρίωση της επιλογής της/των μεθόδου/δων. Επίσης, αναφέρονται οι περιορισμοί της έρευνας.

Κεφάλαιο Αποτελεσμάτων: Στην ανάλυση των δεδομένων γίνεται χρήση των κατάλληλων τεχνικών για τα δεδομένα σε συνδυασμό με τα ερευνητικά ερωτήματα. Η ανάλυση θα πρέπει να είναι διεξοδική, χωρίς κενά, ασυνέπειες ή ανακρίβειες και να μην περιορίζεται στην απλή περιγραφή των δεδομένων αποτελεσμάτων, αλλά να αξιοποιεί μεθόδους επαγωγικής ανάλυσης για τη συμπερασματολογία. Ο τρόπος παρουσίασης των αποτελεσμάτων πρέπει να διακρίνεται για την εξαιρετική του σαφήνεια και ακρίβεια.

Κεφάλαιο Συζήτησης: Στο κεφάλαιο αυτό σχολιάζονται κριτικά και ερμηνεύονται τα αποτελέσματα που περιγράφηκαν στο προηγούμενο, σε συνάρτηση με το θεωρητικό πλαίσιο και τα πορίσματα άλλων ερευνών που παρουσιάστηκαν στα κεφάλαια του θεωρητικού μέρους της εργασίας ή με την εισαγωγή νέας βιβλιογραφίας, όπου κρίνεται απαραίτητο. Λαμβάνονται ταυτόχρονα υπόψη οι ιδιαιτερότητες του ελληνικού εκπαιδευτικού πλαισίου. Βασικές ερωτήσεις που πρέπει να απαντηθούν: Τι δείχνουν τα αποτελέσματα που περιγράφονται στο σχετικό κεφάλαιο; Πώς μπορούμε να τα ερμηνεύσουμε; (λαμβάνοντας υπόψη τις έως σήμερα θεωρίες και έρευνες, καθώς και τις ιδιαιτερότητες της ελληνικής εκπαίδευσης;). Ποια μεμονωμένα αποτελέσματα παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και χρήζουν περαιτέρω μελέτης; (π.χ. μη αναμενόμενα αποτελέσματα, αποτελέσματα –έκπληξη, κ.λπ.). Οι ερμηνείες που αποδίδονται στα αποτελέσματα οφείλουν να είναι έγκυρες, διαφωτιστικές, αλλά και να επικεντρώνονται στα ερωτήματα της έρευνας. Απαραίτητο είναι να γίνονται διεξοδικές και ευρηματικές συνδέσεις με την υπάρχουσα θεωρία και τα ευρήματα προηγούμενων ερευνών και να συζητούνται όλοι οι πιθανοί περιορισμοί της έρευνας

Κεφάλαιο Προτάσεων: Εδώ κατατίθενται χρήσιμες και εστιασμένες προτάσεις εκπαιδευτικής πράξης/πολιτικής που να βασίζονται αποκλειστικά στα ευρήματα της έρευνας. Οι όποιες προτάσεις για μελλοντική έρευνα χρειάζεται να είναι καλά επεξεργασμένες (πιθανώς ευρηματικές) και να παραπέμπουν σε εργασίες υψηλού ακαδημαϊκού επιπέδου.

Περιεχόμενα:

Περίληψη

Κεφάλαιο 1: Εισαγωγή

1.1.....

1.2.....

Θεωρητικό Μέρος

Κεφάλαιο 2: (Τίτλος Κεφαλαίου)

2.1.....

2.2.....

Κεφάλαιο 3: (Τίτλος Κεφαλαίου)

3.1.....

3.2.....

Η έρευνα

Κεφάλαιο 4: Μέθοδος έρευνας

4.1.....

4.2.....

Κεφάλαιο 5: Αποτελέσματα

5.1.....

5.2.....

Κεφάλαιο 6: Συζήτηση

6.1.....

6.2.....

Κεφάλαιο 7: Προτάσεις

7.1.....

7.2.....

Οι βιβλιογραφικές παραπομπές και αναφορές

Κάθε αναφορά σε γεγονότα και απόψεις που προέρχεται από εξωτερικές πηγές – βιβλία, περιοδικά, ηλεκτρονικά αρχεία, βάσεις δεδομένων, έγγραφα, έντυπα, κ.τ.λ.– πρέπει να επισημαίνεται μέσα στο κείμενο με τη σχετική παραπομπή και να παρουσιάζεται με την πλήρη αναφορά στο τέλος της εργασίας. Αυτού του είδους οι παραπομπές διασφαλίζουν τα πνευματικά δικαιώματα του συγγραφέα κατοχυρώνοντάς τον νομικά και φανερώνουν σεβασμό στους κανόνες της επιστημονικής δεοντολογίας. Ο αναγνώστης μπορεί να ελέγξει τα πλήρη στοιχεία της παραπομπής ανατρέχοντας στο τμήμα των Βιβλιογραφικών Αναφορών στο τέλος της εργασίας.

Οι οδηγίες και τα παραδείγματα που ακολουθούν βασίζονται στο *Εγχειρίδιο Συγγραφής Επιστημονικών Εργασιών της Αμερικανικής Ψυχολογικής Εταιρείας* (Publication Manual of the American Psychological Association - APA).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Υπόδειγμα Εξώφυλλου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«Οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ

ΟΝΟΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧ. ΦΟΙΤΗΤΗ/ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ/ΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ/ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:

ΒΟΛΟΣ 201..

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Βιβλιογραφικές παραπομπές εντός του κειμένου (in text citations)

Οποιαδήποτε παραπομπή σε πηγές μέσα σε ένα επιστημονικό κείμενο, συνοδεύεται απαραίτητως από το όνομα του συγγραφέα και τη χρονολογία δημοσίευσης του συγκεκριμένου κειμένου. Οι βιβλιογραφικές παραπομπές σημειώνονται μέσα σε παρένθεση και, εκτός από το όνομα του συγγραφέα και την χρονολογία έκδοσης, μπορεί να περιλαμβάνουν και τον αριθμό της σελίδας αναφοράς της πηγής. Ο αριθμός σελίδας (ή σελίδων) είναι απαραίτητο να αναφέρεται στην βιβλιογραφική παραπομπή εφόσον παρατίθεται αυτούσιο κάποιο χωρίο.

Παράδειγμα:

Σε τελική ανάλυση, η ίδια η φύση αυτών των ασυμφωνιών ταυτίζεται με αυτό που έχουν υποστηρίξει οι Howes & Stewart (1987): «Η ανάπτυξη των παιδιών ως αποτέλεσμα της καθημερινής φροντίδας δεν μπορεί να μελετηθεί χωρίς να εξετάσουμε την επιρροή του οικογενειακού περιβάλλοντος» (σελ. 429).

Όταν αποδίδετε με δικά σας λόγια μια ιδέα (αποτελέσματα έρευνας κ.τ.λ.) που προέρχεται από κάποια άλλη εργασία, δεν είναι απαραίτητος ο αριθμός σελίδας. Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα:

- Όταν τα ονόματα των συγγραφέων αποτελούν λειτουργικό τμήμα της δομής μιας πρότασης, τότε ο χρόνος έκδοσης εμφανίζεται σε παρένθεση αμέσως μετά τα ονόματα (επώνυμα) των συγγραφέων.

Παραδ.: Οι Wirth και Mitchell (1994) διαπίστωσαν πως υπήρχε μια μείωση

- Όταν η αναφορά στους συγγραφείς της πηγής σας δεν εντάσσεται στην κανονική δομή της πρότασης τότε, τόσο τα ονόματα (επώνυμα) των συγγραφέων όσο και η χρονολογία έκδοσης, αναγράφονται μέσα σε παρένθεση και χωρίζονται από ένα κόμμα (.).

Παραδ.: Από την επισκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας διαπιστώθηκε η ύπαρξη σημαντικών διαφορών ως προς το φύλο (Gartner, Larson, & Allen, 1991• Koenig, 1990• Levin & Vanderpool, 1991• Maton & Pargament, 1987• Paloma & Pendleton, 1991• Payne, Bergin, Bielema, & Jenkins, 1991).

Σημείωση: Το σύμβολο & (ή ο σύνδεσμος «και») χρησιμοποιείται στην περίπτωση περισσότερων του ενός συγγραφέων. Προσέξτε, επίσης, πως στην περίπτωση που παραθέτουμε περισσότερες της μιας πηγές, αυτές παρατίθενται σε αλφαβητική σειρά με βάση το αρχικό γράμμα του επώνυμου του πρώτου συγγραφέα. Οι πηγές χωρίζονται μεταξύ τους με άνω τελεία.

- Όταν το κείμενο έχει δύο συγγραφείς αναφέρονται και οι δύο κάθε φορά που χρησιμοποιείτε την συγκεκριμένη πηγή. Όταν το κείμενο έχει περισσότερους από δύο συγγραφείς (έως πέντε) τότε αναγράφονται τα ονόματα όλων των συγγραφέων μόνο την πρώτη φορά που αναφέρεται η συγκεκριμένη πηγή. Για όλες τις υπόλοιπες φορές που θα χρησιμοποιηθεί το δημοσίευσμά τους, αρκεί το επώνυμο του πρώτου συγγραφέα και η συντομογραφία «**κ.συν.**» (= και συνεργάτες) [στα αγγλικά «**et al.**»].

Παραδ.: Επίσης διαπιστώθηκαν σημαντικές διαφορές και ως προς την ηλικία (Πετρόχειλου, Χατζηδήμου, & Νεοφύτου, 1985). Σύμφωνα με την Πετρόχειλου κ.συν. (1985) δεν μπορεί να υπάρχουν

Όταν θέλουμε να παραπέμψουμε σε μια πηγή που δεν έχουμε διαβάσει, αλλά αυτή περιέχεται ως παραπομπή σε κάποιο κείμενο που έχουμε μελετήσει, τότε χρησιμοποιούμε τη συντομογραφία «**όπ. ανάφ.**» (= όπως αναφέρεται) (στα αγγλικά «**as cited in...**») όπως φαίνεται στο παρακάτω παράδειγμα:

Ο Kleinman (1981, *όπ. αναφ.* στο Cunningham-Burley, 1990), υποστήριξε πως η “ασθένεια” προσδιορίζεται κατ’ αρχάς στο κοινωνικό πεδίο.

Σημείωση: Στο τμήμα των Βιβλιογραφικών Αναφορών παραθέτουμε τα στοιχεία της πηγής που έχουμε μελετήσει. Έτσι, στο παραπάνω παράδειγμα αναφέρουμε τα στοιχεία του κειμένου της Cunningham-Burley, 1990.

Βιβλιογραφικές αναφορές (references)

Οι βιβλιογραφικές αναφορές αρχίζουν σε νέα σελίδα και γράφονται με αλφαβητική σειρά . Οι συγγραφείς τους οποίους επικαλούμαστε πρέπει να αναφέρονται στο τέλος της εργασίας με αλφαβητική σειρά (και χωρίς να αριθμούνται). Στην περίπτωση που η βιβλιογραφία περιλαμβάνει και αναφορές σε ξένα συγγράμματα, μπορεί να χωριστεί σε ελληνική και ξενόγλωσση. Είναι προτιμότερο όμως να διατηρείται ενιαία βιβλιογραφία και να τηρείται η μεικτή αλφαβητική σειρά

Κάθε βιβλιογραφική αναφορά πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία :

- για Βιβλία: Επώνυμο συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος του. (Χρόνος έκδοσης). *Τίτλος βιβλίου*. Τόπος έκδοσης: Εκδοτικός οίκος.
- για Άρθρα: Επώνυμο συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος του. (Χρόνος έκδοσης). Τίτλος άρθρου. *Τίτλος περιοδικού, Τόμος, Σελίδα(-ες)*.

Σημείωση:

Συγγραφείς: Παρατίθενται κατ’ αλφαβητική σειρά. Στη περίπτωση περισσοτέρων του ενός συγγραφέων, τα ονόματά τους χωρίζονται με κόμμα (,). Όταν υπάρχουν περισσότεροι των επτά συγγραφέων (συλλογικό έργο) αναγράφονται τα ονόματα των έξι πρώτων και ακολουθεί η συντομογραφία «**κ.συν.**» για όλους τους υπόλοιπους. Αν δεν αναφέρεται συγγραφέας του κειμένου, ο τίτλος της βιβλιογραφικής αναφοράς ξεκινά με τον τίτλο

του κειμένου.

Έτος έκδοσης: Αναγράφεται σε παρένθεση αμέσως μετά τα ονόματα των συγγραφέων. Διαχωρίζεται από τον τίτλο του βιβλίου ή του άρθρου από μία τελεία (.).

Με *πλάγια* στοιχεία αναγράφονται οι τίτλοι των βιβλίων, οι τίτλοι των περιοδικών, ο αριθμός τόμου του περιοδικού.

Παραδείγματα βιβλιογραφικών αναφορών (επιλεγμένες περιπτώσεις)

1. Άρθρα

Ellis, A. (1987). The impossibility of achieving consistently good mental health. *American Psychologist*, 42, 364-375.

Καραγιάννης, Κ. (1994). Η παιδαγωγική του σύγχρονου κόσμου. *Επιθεώρηση Αγωγής*, 48, 75-102.

Murzynski, J., & Degelman, D. (1996). Body language of women and judgments of vulnerability to sexual assault. *Journal of Applied Social Psychology*, 26, 1617-1626.

Tinic, S. (1997). United Colors and United Meanings: Benetton and the Commodification of Social Issues. *Journal of Communication*, 47, 3-45.

2. Βιβλία

Πιαζέ, Ζ. (1988). *Η ψυχολογία της νοημοσύνης*. Αθήνα: Καστανιώτης.

Vazey, J. (1967). *Education in the modern world*. New York: McGraw-Hill.

Goodnow, J. J., & Collins, W. A. (1990). *Developing according to parents: The nature, sources, and consequences of parents' ideas*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.

2α. Βιβλίο σε 2^η ή άλλη αναθεώρηση (edition) - όχι επανέκδοση (reprint) [στην αναθεώρηση διαφέρουν οι σελίδες]

Hallahan, D.P., & Kauffman, J.M. (1982). *Exceptional children* (2nd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Φίλιας, Β. κ.συν. (2001). *Εισαγωγή στη μεθοδολογία και τις τεχνικές των κοινωνικών ερευνών* (2^η έκδ.). Αθήνα: Gutenberg.

Holland, J. L. (1985). *Making vocational choices: A theory of vocational personalities and work environments*, (2nd Ed.). Englewood Cliffs, N. Jersey: Prentice Hall.

2β. Όταν συγγραφέας έχει αναλάβει την έκδοση του βιβλίου του

Αθανασοπούλου, Δ. (1980). *Περιγραφική στατιστική*. Πειραιάς: Ιδίας.

Goleman, D. (1999). *Η συναισθηματική νοημοσύνη στο χώρο της εργασίας* (μτφρ.

Μεγαλούδη, Φ.). Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

2γ. Δύο ή περισσότεροι συγγραφείς

Barzun, J., & Graff, H.F. (1977). *The modern researcher*. New York: Harcourt, Brace, Jovanovich.

Morgan, M., Caplan, M., & Manning, N. (1985). *Sociological approaches to health and medicine*. London: Croom Helm.

2δ. Επιμέλεια βιβλίου (editing)

Mitchell, J.V. (Ed.) (1985). *Mental measurement yearbook* (9th ed.). Highland Park, NJ: Gryphon Press.

Melhuish, E.C., & Moss, P. (Eds.) (1991). *Day care for young children*. London: Tavistock/Routledge.

Τσιάντης, Γ., & Δραγώνα, Θ. (Επιμ.) (1999). *Μωρά και μητέρες*. Αθήνα: Καστανιώτης.

2ε. Για κεφάλαιο βιβλίου που βρίσκεται σε επιμέλεια τόμου (Σημείωση: εδώ υπογραμμίζεται ο τίτλος του βιβλίου κι όχι ο τίτλος του κεφαλαίου. Προσέξτε το «Στο: ...» ή «In ...»)

Backett, K. (1990). Study health in families. In S. Cunningham-Burley & N. McKeganey (Eds.), *Reading in medical sociology* (pp. 189-221). London: Tavistock/Routledge.

Hauck, P. (1983). Working with parents. In A. Ellis & M. E. Bernard (Eds.), *Rational-emotive approaches to the problems of childhood* (pp. 333- 364). New York: Plenum.

Βέλτσος, Γ. (1988). Εξουσία και τηλεόραση. Στο: Κ. Ναυρίδης, Γ. Δημητρακόπουλος, & Γ. Πασχαλίδης (Επιμ.), *Τηλεόραση και επι-κοινωνία* (σελ. 117-124). Θεσσαλονίκη: Παρατηρητής.

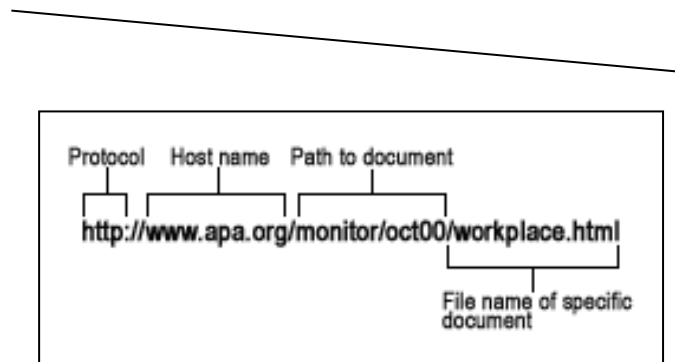
Πανοπούλου-Μαράτου, Ο. (1987). Η ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη στη βρεφική και νηπιακή ηλικία. Στο Γ. Τσιάντης & Σ. Μανωλόπουλος (Επιμ.), *Σύγχρονα θέματα παιδοψυχιατρικής* (τομ. 1, μέρος 1, σελ. 3-30). Αθήνα: Καστανιώτης

Παπαδόπουλος, Ν. Γ. (1998). Η αποτυχία των μαθητών ως πρόβλημα του εκπαιδευτικού συστήματος: Επισημάνσεις, κίνητρα και δυνατότητες βελτίωσης. Στο: Α. Ευκλείδη (επιμ.), *Τα κίνητρα στην Εκπαίδευση* (σελ. 90-107). Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

3. Πηγές από το διαδίκτυο

Τα βασικά στοιχεία που πρέπει να παρατίθενται είναι τα εξής:

Επώνυμο του συγγραφέα, Αρχικά του μικρού ονόματος, (Ημερομηνία συγγραφής της εργασίας, εφόσον αναφέρεται), Τίτλος της εργασίας, και τέλος πρωτόκολλο και διεύθυνση, διαδρομή (ημερομηνία επίσκεψης-πρόσβασης στην συγκεκριμένη ιστοσελίδα ή δικτυακό τόπο).

3α. Κείμενο στο διαδίκτυο με ημερομηνία

Degelman, D., & Harris, M.L. (2000). *APA style essentials*. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα του Vanguard University, Department of Psychology:

http://www.vanguard.edu/psychology/index.cfm?doc_id=796 (18/5/2000).

Burka, L.P. (1993). A hypertext history of multi-user dungeons. *MUDdex*.

<http://www.utopia.com/talent/lpb/muddex/essay/> (13/1/1997).

Tilton, J. (1995). Composing good HTML (Vers. 2.0.6). <http://www.cs.cmu.edu/~tilt/cgh/> (1/12/1996).

VandenBos, G., Knapp, S., & Doe, J. (2001). Role of reference elements in the selection of resources by psychology undergraduates. *Journal of Bibliographic Research*, 5, 117-123. Διαθέσιμο στον διαδικτυακό τόπο: <http://jbr.org/articles.html> (13/9/2001).

3β. Κείμενο στο διαδίκτυο χωρίς ημερομηνία

Nielsen, M.E. (n.d.). *Notable people in psychology of religion*. Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://www.psywww.com/psyrelig/psyrelpr.htm> (3/8/2001).

GVU's 8th WWW user survey. (n.d.). Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://www.cc.gatech.edu/gvu/usersurveys/survey1997-10/> (8/9/2000).

3γ. Κείμενο στο διαδίκτυο χωρίς ημερομηνία και χωρίς συγγραφέα

Gender and society. (n.d.). Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο: <http://www.trinity.edu/~mkearl/gender.html> (3/12/2001).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

Τίτλος της εργασίας

Όνομα και Επίθετο φοιτητή/τριας

Email:

Επεβλέπων/ουσα – Συνεπιβλέπων/ουσα

Περίληψη: (300 λέξεις, Times New Roman 12 pts, μονό διάστημα)

Δομή Περίληψης

- *Σύντομο θεωρητικό πλαίσιο με βιβλιογραφικές παραπομπές*
- *Εστίαση της έρευνας- Σκοπός/ερευνητικά ερωτήματα*
- *Μέθοδοι έρευνας:* Οι ποσοτικές έρευνες αναφέρονται στον ερευνητικό σχεδιασμό, τη δειγματοληψία και τα εργαλεία μέτρησης · οι ποιοτικές έρευνες αναφέρονται στο είδος, τους συμμετέχοντες/ουσες, καθώς και τις μεθόδους συλλογής και ανάλυσης των δεδομένων
- *Ευρήματα:* Στις ποσοτικές έρευνες παρουσιάζονται τα κύρια αποτελέσματα και η στατιστική τους τεκμηρίωση · στις ποιοτικές έρευνες περιγράφονται τα κύρια ευρήματα πχ. τα θέματα ή οι κατηγορίες που αναδύθηκαν.
- *Συμπεράσματα :* συνεισφορά της έρευνας στο θέμα ή προτάσεις που προκύπτουν άμεσα από τα ευρήματα

Επίσης

- **Λέξεις-κλειδιά** (3 - 5 λέξεις-κλειδιά)
- **Βιβλιογραφικές αναφορές** (5-6)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

Υποδείγματα Πινάκων και Διαγραμμάτων

ΠΙΝΑΚΕΣ

Οι πίνακες μπορούν να έχουν αρίθμηση συνεχή και ενιαία για ολόκληρη την εργασία, ξεκινώντας από τον αριθμό 1 ή μπορεί να αριθμούνται εντός του κάθε κεφαλαίου, ξεκινώντας από το 1 για κάθε κεφάλαιο, (πχ Πίνακας 2.1., Πίνακας 2.2., κλπ). Κάθε πίνακας έχει τίτλο, ο οποίος τοποθετείται πριν από αυτόν (στην κορυφή του πίνακα). Ο τίτλος περιλαμβάνει τη λέξη Πίνακας, μετά τον αριθμό του πίνακα, και στη συνέχεια μια σύντομη φράση που περιγράφει τι παρουσιάζει ο πίνακας και που καλό είναι να περιγράφεται σε μία μόνο γραμμή.

Πίνακας 2.1. Δημογραφικά χαρακτηριστικά του δείγματος (N=173)

	<i>N</i>	<i>%</i>
<i>Φύλο</i>		
Άνδρες	134	77,5
Γυναίκες	39	22,5
<i>Χρόνια συνολικής εκπαιδευτικής υπηρεσίας</i>		
16-25	54	31,2
>25	119	68,8
<i>Ηλικία</i>	<i>Μέση Τιμή</i>	<i>Τυπική Απόκλιση</i>
	53,65	4,31
<i>Χρόνια προϋπηρεσίας ως διευθυντής/τρια</i>	5,10	4,29

Πίνακας 2.2 Συμμετοχή των εκπαιδευτικών στη λήψη αποφάσεων στο σχολείο κατά φύλο

	<i>Γυναίκες</i> (N=108)		<i>Άνδρες</i> (N=34)		<i>Σημαντικότητα</i> <i>διαφοράς¹</i>
	M.T.	Σ.Σ.	M.T.	Σ.Σ.	P
<i>Συμμετοχή (Συνολικά)</i>	2.47	.046	2.77	.079	.002 **
<i>Σε θέματα μαθητών</i>	2.96	.053	3.16	.079	.057
<i>Σε διοικητικά θέματα</i>	1.82	.064	2.29	.118	< .001 **
<i>Σε θέματα εκπαιδευτικών</i>	2.64	.051	2.87	.084	.027 *

¹ t-test για ανεξάρτητα δείγματα

Πίνακας 2.3 Συμμετοχή των εκπαιδευτικών στη λήψη αποφάσεων στο σχολείο ως προς την προϋπηρεσία

	<i>Έως 5</i> <i>χρόνια</i> (N=24)	<i>6 έως 15</i> <i>χρόνια</i> (N=61)	<i>16 έως 25</i> <i>χρόνια</i> (N=41)	<i>Πάνω από</i> <i>25 χρόνια</i> (N=16)	<i>Σημαντικότητα</i> <i>διαφοράς¹</i>
	M.T. (T.A.)	M.T. (T.A.)	M.T. (T.A.)	M.T. (T.A.)	P
<i>Συμμετοχή (Συνολικά)</i>	2.28 (.49)	2.51 (.48)	2.58 (.46)	2.96 (.37)	< .001 **
<i>Σε θέματα μαθητών</i>	2.86 (.64)	3.00 (.52)	3.02 (.50)	3.25 (.46)	.168
<i>Σε διοικητικά θέματα</i>	1.51 (.43)	1.87 (.65)	1.98 (.73)	2.61 (.57)	< .001 **
<i>Σε θέματα εκπαιδευτικών</i>	2.46 (.56)	2.66 (.54)	2.74 (.46)	3.01 (.41)	.009 **

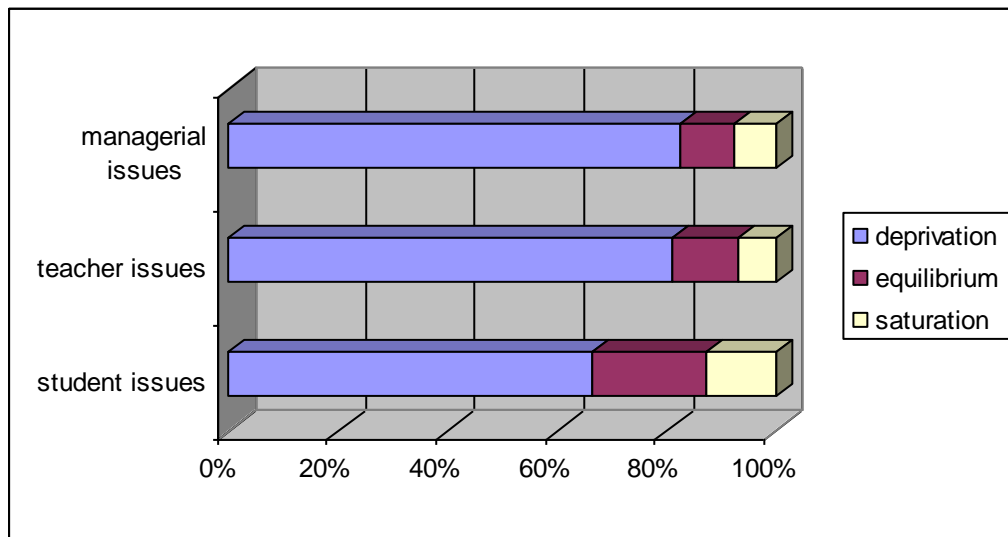
¹ Ανάλυση Διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα (Ανοva)

Πίνακας 2.4. Συσχετίσεις των στάσεων απέναντι στην εκπαιδευτική έρευνα με διαστάσεις του σχολικού κλίματος

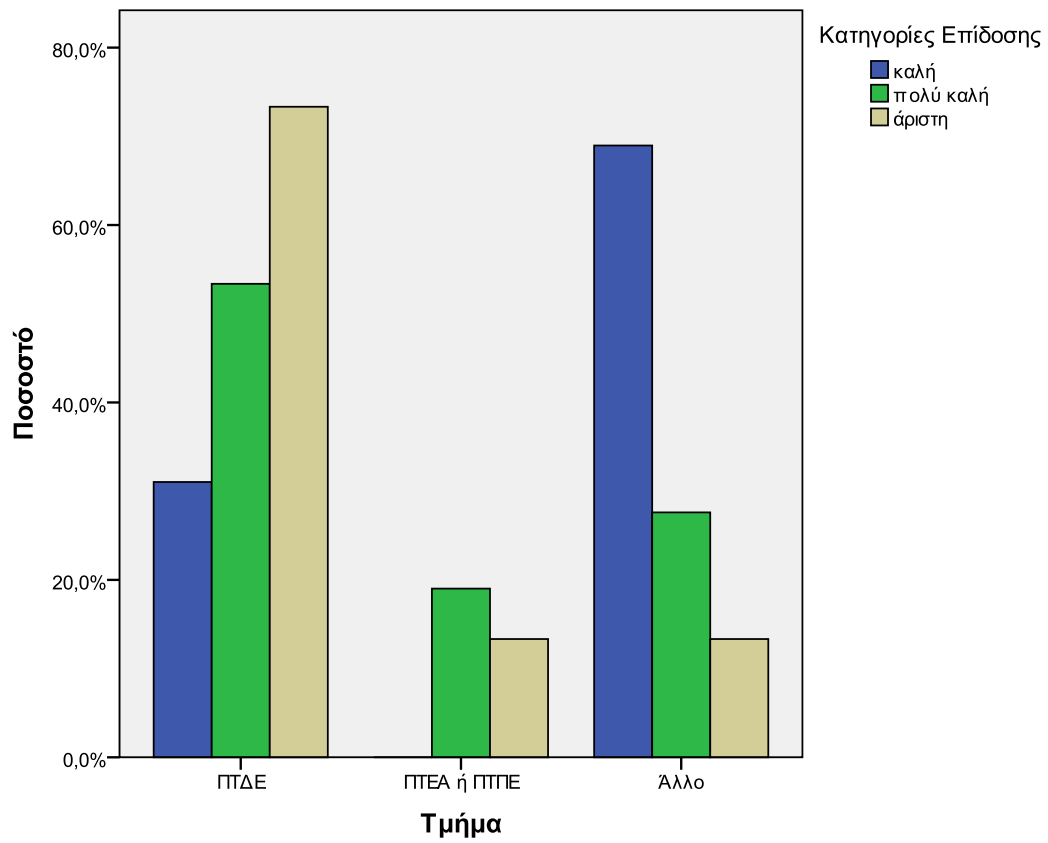
	<i>Στάσεις απέναντι στην Εκπαιδευτική Έρευνα</i>			
	<i>Έλλειψη γνώσεων και ενδιαφέροντος</i>	<i>Χρήσιμη</i>	<i>Αναξιόπιστη – άσχετη με πράξη</i>	<i>Δυσκολίες στην πρόσβαση</i>
<i>Σχολικό Κλίμα</i>	R	R	R	R
<i>Μετασχηματιστική ηγεσία (Σύνολο)</i>	-0,177*	0,122	0,018	-0,183*
<i>Όραμα</i>	-0,121	0,120	0,061	-0,145*
<i>Φροντίδα</i>	-0,202**	0,140	-0,007	-0,202**
<i>Ερέθισμα</i>	-0,185*	0,087	-0,004	-0,178*
<i>Καινοτομικό κλίμα</i>	-0,178*	0,110	0,035	-0,175*
<i>Καινοτομικότητα του Διευθυντή</i>	-0,032	0,066	0,101	-0,114

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

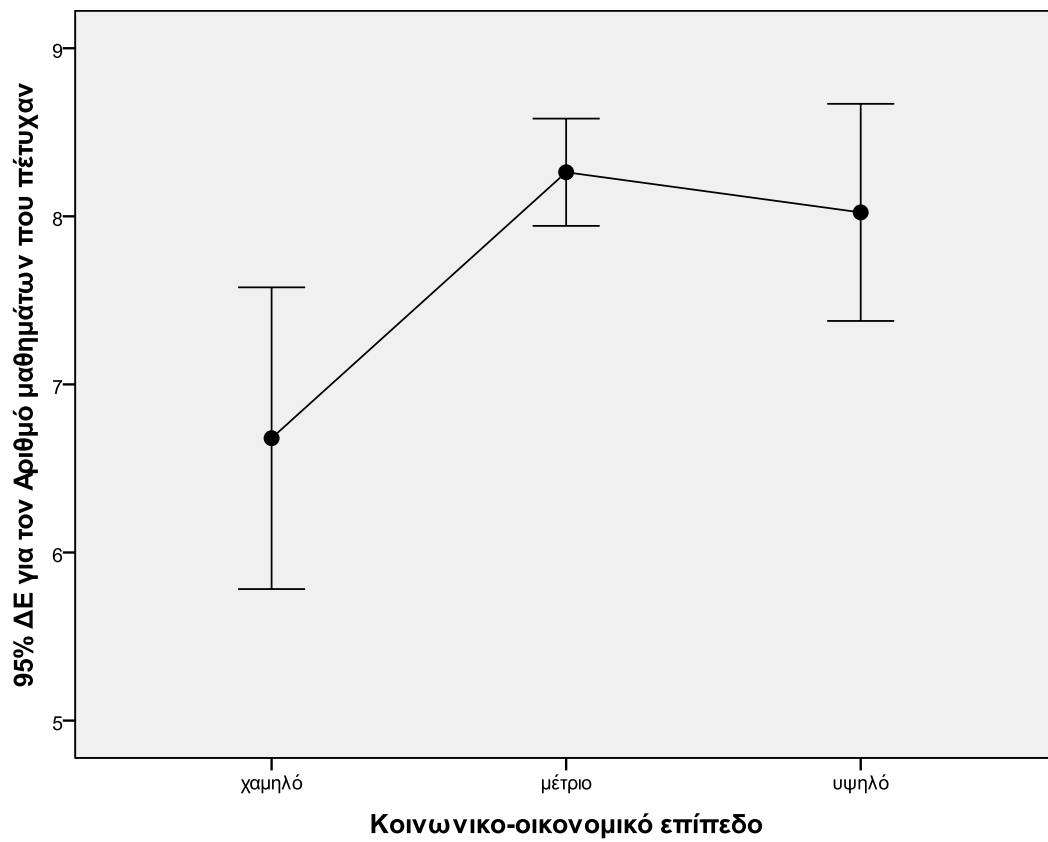
Οι τίτλοι στα σχήματα μπαίνουν μετά από αυτά, στο κάτω μέρος. Αποτελούνται από τη λέξη Σχήμα ή Διάγραμμα, και ακολουθεί η αρίθμηση του. Περιλαμβάνουν επίσης σύντομη φράση-τίτλο που περιγράφει το σχήμα.

Διάγραμμα 2.1. Κατανομή των αποκλίσεων μεταξύ πραγματικής και επιθυμητής συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων στο σχολείο, ως προς τη θεματολογία

Διάγραμμα 2.2. Κατανομή της επίδοσης των φοιτητών/τριών κατά Τμήμα

Διάγραμμα 2.3. Μέσες Τιμές επίδοσης των φοιτητών/τριών κατά Τμήμα